

PISMO PARAFIALNE ŚW. WOJCIECH

Nr 6(70) • POZNAŃ • WRZESIEŃ 2011r.

Dzieje naszej Ojczyzny dotyczące września kojarzą się mi z kwiatami wrzosu. Najpierw dlatego, że zazwyczaj patrzy się na nie pochylając głowę ku ziemi. Idąc dalej w tej refleksji, najczęściej znajduje się je w lesie lub gdzieś na uboczu, schowane, jakby szukające ciszy. A na końcu, wrzos fioletem swoich kwiatów skłania do zadumy i jakiejś dziwnej nostalgii.

Oczywiście, wśród pierwszych dat wrześniowych chcę wymienić datę „1 września” i początek II Wojny Światowej, a w tym osamotnienie Polski w walce o utrzymanie niepodległości. Co prawda, alianci wypowiedzieli hitlerowskiemu Niemcom wojnę, ale podjęcie z nimi walk pozostało wtedy jedynie pustą deklaracją. Ta data rozpoczęła śmierć wielu niewinnych ludzi, przesiedlenie czy wywóz do obozów czy przymusowych robót w Niemczech. Dla mojej Mamy była to też data śmierci Jej Mamy przez niemieckich żołnierzy. Tę pierwszowrzesniową samotność pogłębia jeszcze jedna data: „17 września”, którą kojarzę z haniebnym i

bez honoru uderzeniem w plecy wojsk radzieckich połączonym później z wywózką na Sybir i strzałami w tył głowy polskich żołnierzy.

Wrześniowe daty to również końcówka Powstania Warszawskiego 1944 r., w którym Polacy znowu pozostali osamotnieni. Ciągłe przy tym uważam, że chociaż znowu zostali pokonani, to jednak nie zostaliśmy republiką radziecką. Po

WRZEŚNIOWE DATY

tych wrześniowych wydarzeniach na naszej Ojczyźnie pozostały rozliczne krzyże, których ilość i przeróżne umiejscowienie pokazują przestrzeń, w jakiej owo osamotnienie się dokonywało. Jakaś dziwną w tym wszystkim jest jeszcze jedna data: „14 września”, kiedy Kościół obchodzi Uroczystość Podwyższenia Krzyża świętego. Z tą wrześniową datą kojarzy mi się zdjęcie zgłiszcz Warszawy po wspomnianym przed chwilą Powstaniu, sprzed Kościoła Św. Krzyża. Zdjęcie to przedstawia

przewrócony pomnik Pana Jezusa, który z krzyżem na lewym ramieniu prawą ręką wskazuje na niebo. Niesamowity obraz, który wskazuje na jeszcze jedną Osobę doświadczoną przez samotność, i to tę samotność, która zapisana jest na kartach Ewangelii w słowach „Ojcze, oddał ode Mnie ten Kielich. Ale jeśli muszę go wypić, niech się stanie wola Twoja”. Dziwnie wpisuje się tajemnica Jezusowego cierpienia w pełne miłości pragnienie złożenia ofiary za zbawienie ludzi. Dziwnie się też wpisuje ta tajemnica z pomocą w przeżywaniu ludzkiego cierpienia czy osamotnienia. I choć świętowanie Uroczystości Św. Krzyża obchodzone jest już od starożytności chrześcijańskiej, to wpisanie jej we wrześniu oznacza dla mnie, Polaka z nostalgią wrześniową, zamysł Boży, bym wiedział, że przy Panu Jezusie nigdy nie jestem samotny, gdyż On jest blisko mnie i wszystkich moich spraw. Nie bez powodu przecież słowo „Emmanuel” odnoszony do Pana Jezusa znaczy „Bóg z nami”.

Ks. Proboszcz M.. Kaiser

ŚW. MATEUSZ – EWANGELISTA – APOSTOŁ

Trzy pierwsze pisma Nowego Testamentu – Ewangelie wg św. Mateusza, św. Marka i św. Łukasza określane są Ewangelią synoptycznymi. Nazwa ta oznacza „spójrzanie całościowe” lub „ogarniające cały przedmiot”. U tych trzech ewangelistów, mimo różnicy w szczegółach, istnieje podobieństwo i zgodność przekazywanych treści. To podobieństwo w przedstawieniu życia Pana Jezusa sprawia, że te trzy Ewangelie omawiane są razem. Ewangelia św. Jana jako czwarta, ze względu na inne słownictwo oraz inny sposób przedstawienia problemów omawiana jest oddzielnie.

Ewangelie są największym skarbem chrześcijaństwa. Ewangelia, czyli Dobra Nowina, najpierw była głoszona ustnie, ale już w I w. to co uczynił Jezus i czego nauczał, zostało spisane. Z wielu Ewangelii, które powstały w początkach chrześcijaństwa, Kościół uznał cztery za napisane pod natchnieniem Bożym, wiarygodne świadectwo o Jezusie Chrystusie.

Najstarsza tradycja kościelna za autora pierwszej Ewangelii zawsze uważała św. Mateusza, który był naczynym świadkiem działalności Jezusa i jednym z dwunastu Jego uczniów. Był Galilejczykiem, pochodził z Nazaretu i pracował w Kafarnaum jako celnik, czyli poborca ceł i podatków. Nad jeziorem Genezaret pobierał opłaty za przejazd i za przewóz towarów. Według

historyków Kościoła św. Mateusz Apostoł po Wniebowstąpieniu Chrystusa poświęcił się przez pewien czas apostołowaniu wśród nawróconych z judaizmu w Palestynie. Im też dedykował napisaną przez siebie księgę Ewangelii. Starał się w niej wykazać, że to Jezus Chrystus jest od dawna zapowiedzianym i oczekiwanym Mesjaszem, i w osobie, życiu, czynach i nauce Jezusa urzeczywistniły się wszystkie proroctwa mesjańskie Starego Testamentu. Czas napisania Ewangelii przez św. Mateusza nie jest dokładnie znany. Przyjmuje się najczęściej, że mogło to mieć miejsce pomiędzy 50 a 60 rokiem. Greckie tłumaczenie powstało około 80 r., niestety nie wiadomo, kto tego dokonał.

Św. Mateusz w swojej Ewangelii nie przywiązuje zbytnej uwagi do chronologii i szczegółów geograficznych. Ewangelista bardziej akcentuje działalność nauczycielską niż cudotwórczą Jezusa. Mateusz bardzo często posługuje się liczbami, które w kulturze żydowskiej mają symboliczne znaczenie. Najczęściej używa liczby siedem, która wyraża całość, kompletność. Pojawia się siedem przypowieści, siedem chlebów i koszów przy drugim rozmnożeniu chleba. W Kościele Ewangelia św. Mateusza uważana była za najbardziej kompletną katechezę o życiu i działalności Jezusa. Dlatego była ona najczęściej używanym pismem

nowotestamentalnym przez Ojców Kościoła. Ewangelia ta pozostaje do dziś potężnym źródłem duchowej myśli i energii Kościoła. Apostoł Mateusz po swojej działalności misyjnej w Palestynie udał się w podróż apostołską do krajów pogańskich na Wschodzie. Według Martyrologium Rzymskiego św. Łukasz poniósł śmierć męczeńską w Etiopii. Okoliczności jego śmierci nie są znane. Ciało jego, jak się utrzymuje, przewieziono do Italii. Od X w. znajduje się w katedrze w Salerno we Włoszech w pobliżu Neapolu.

W sztuce chrześcijańskiej, ewangelistów rozróżnia się poprzez ich atrybuty. Zacerpnięto je z wizji opisanej przez proroka Ezechiela i każdemu ewangelicie przydzielono kolejne oblicze w zależności od tego jaką godność Zbawiciela opisał na początku Ewangelii. Obok św. Mateusza widzimy postać człowieka lub anioła, ponieważ Ewangelię rozpoczyna od opisu ludzkiej strony Jezusa Chrystusa, od Jego rodowodu i narodzenia. Ikonografia najczęściej przedstawia św. Mateusza z otwartą księgą Ewangelii i postacią ludzką często uskrzydłą.

Imię Mateusz w Polsce znane jest od XII w. Św. Mateusz czczony jest jako szczególny patron urzędników podatkowych i celnych. Kościół czci św. Mateusza 21 września.

(KL)

Jan Paweł II do Polaków !

Wczytując się w homilie, przemówienia i wystąpienia bł. Jana Pawła II odnajdujemy odpowiedź na pytania: Co od nas chciał? Czego żądał? O co prosił? O co apelował? I wskazywał nam, jak mamy żyć! Wypełniając ten swoisty duchowy testament, powinniśmy te zadania wypełniać. To winno być naszym uniwersalnym i ponadczasowym programem.

Zadania dla Polaków - c.d.

Nie sposób zrozumieć Polski Bez Chrystusa

Otóż nie sposób zrozumieć dziejów narodu polskiego - tej wielkiej tysiącletniej wspólnoty, która tak głęboko stanowi o mnie, o każdym z nas - bez Chrystusa. Jeślibyśmy odrzucili ten klucz dla zrozumienia naszego narodu, narazilibyśmy się na zasadnicze nieporozumienie. Nie rozumielibyśmy samych siebie. Nie sposób zrozumieć tego narodu, który miał przeszłość tak wspaniałą, ale zarazem tak straszliwie trudną - bez Chrystusa.

Warszawa, 2 czerwca 1979, Homilia podczas Mszy św. na placu Zwycięstwa

Pozostańcie wierni modlitwie

Tak jak kiedyś mój rodzony ojciec włożył mi w rękę książkę i pokazał w niej modlitwę o dary Ducha Świętego - tak dzisiaj ja, którego również nazywacie

"ojcem" pragnę modlić się z warszawską i polską młodzieżą akademicką:

- o dar mądrości,
- o dar rozumu
- o dar umiejętności czyli wiedzy,
- o dar rady,
- o dar męstwa,
- o dar pobożności, czyli poczucia sakralnej wartości życia, godności ludzkiej, świętości ludzkiej duszy i ciała,
- wreszcie o dar bojaźni Bożej, o którym mówi Psalmista, że jest on początkiem mądrości (por. Ps 110).

Przyjmijcie ode mnie tę modlitwę, której nauczył mnie mój ojciec - i pozostaniejcie jej wierni. Będziecie wówczas trwać w wieczniku Kościoła, związani z najgłębszym nurtem jego dziejów, i będziecie wówczas trwać w wieczniku dziejów narodu.

Warszawa, 3 czerwca 1979, Przemówienie do młodzieży akademickiej zgromadzonej przed kościołem św. Anny

Odważcie się spojrzeć na swoje życie

Ogromnie wiele zależy od tego, jaką każdy z was przyjmie miarę swojego życia, swojego człowieczeństwa. Wiecie dobrze, że są różne miary. Wiecie, że są różne kryteria oceny człowieka, wedle których kwalifikuje się go już w czasie studiów, potem w pracy zawodowej, w różnych kontaktach personalnych itp.

Odważcie się przyjąć tę miarę, którą pozostawił nam Chrystus w wieczniku

Zielonych Świąt, a także w wieczniku naszych dziejów.

Odważcie się spojrzeć na swoje życie w jego bliższej i dalszej perspektywie, przyjmując za prawdę to, co św. Paweł napisał w swoim Liście do Rzymian:

"Wiemy przecież, że całe stworzenie aż dotąd jęczy i wzdycha w bólach rodzenia" (8, 22) - czyż nie jesteśmy świadkami tych bólów?

Bowiem "stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych" (8,19).

A więc oczekuje nie tylko na to, że uniwersytety i różnego typu wyższe uczelnie, a przedtem średnie, a przedtem podstawowe szkoły przygotowują inżynierów, lekarzy, prawników, filologów, historyków, humanistów, matematyków i techników, ale oczekuje na objawienie się synów Bożych! Oczekuje od was tego objawienia - od was, którzy w przyszłości będziecie lekarzami, technikami, prawnikami, profesorami...

Zrozumcie, że człowiek stworzony przez Boga na Jego obraz i podobieństwo, jest równocześnie wezwany w Chrystusie do tego, aby w nim objawiło się to, co jest z Boga. Aby w każdym z nas objawił się w jakiejś mierze Bóg.

Pomyślcie nad tym!

Warszawa, 3 czerwca 1979, Przemówienie do młodzieży akademickiej zgromadzonej przed kościołem św. Anny

BENEDYKCI NA STOLICY PIOTROWEJ

W czerwcu br. papież Benedykt XVI obchodził 60 rocznicę święceń kapłańskich. Po święceniach trafił do dzielnicy Monachium i przez rok był wikariuszem w parafii św. Marcina. W tym czasie nauczał religii w szkole oraz poświęcał się duszpasterstwu młodzieży. Po tym doświadczeniu w pracy parafialnej Joseph Ratzinger zaangażował się w posługę teologa.

W 1977 r. papież Paweł VI mianował J. Ratzingera arcybiskupem Monachium, a później wyniósł go do godności kardynalskiej. Po czterech latach pasterzowania w archidiecezji Monachium został powołany przez papieża Jana Pawła II na prefekta Kongregacji Nauki Wiary. 19 kwietnia 2005 r. kardynał Joseph Ratzinger wybrany został na Biskupa Rzymu. Pierwszy Papież rozpoczynający pontyfikat w trzecim tysiącleciu chrześcijaństwa przybrał imię Benedykt XVI. Tradycja wyboru imienia przez papieża sięga czasów biblijnych. Pierwszy przywódca Kościoła, apostoł Szymon, przybrał imię Piotr.

27 kwietnia 2005 r. odbyła się na placu św.

Piotra w Rzymie pierwsza audyencja generalna Benedykta XVI, na której wyjaśnił znaczenie imienia, które przyjął po wyborze na Stolicę Piotrową. Podczas tego spotkania papież przywołał św. Benedykta z Nursji (480-547), współpatrona Europy od 1964 r. Żył on w Italii na przełomie V i VI w. Stopniowy rozwój założonego przez niego zakonu benedyktyńskiego miał ogromny wpływ na rozpowszechnianie się chrześcijaństwa na całym kontynencie europejskim we wczesnym średniowieczu. Św. Benedykt z Nursji był założycielem pierwszego zachodnioeuropejskiego klasztoru na Monte Casino. Został on przywołany przez Benedykta XVI nie tyle z powodu najsłynniejszego jego motta „ora et labora” (módl się i pracuj), ile z powodu innego, równie znanego „postawić Chrystusa nade wszystko”. Działalność św. Benedykta, przypadająca na bardzo burzliwe czasy wędrówki ludów, upadającego cesarstwa rzymskiego, powszechnego zamętu, przyczyniła się do położenia fundamentów Europy, głęboko przenikniętej wartościami ewangelicznymi.

Benedykt XVI w swej katechezie nawiązał również do postaci czcigodnego papieża Benedykta XV, który przewodził Kościołowi w okresie zamętu spowodowanego I wojną światową. Był on mężnym i prawdziwym prorokiem pokoju, z wielką odwagą czynił wszystko co możliwe, najpierw by uniknąć dramatu wojny, a następnie, by ograniczyć jej zgubne skutki. Benedykt XV starał się ulżyć ofiarom wykorzystując swoje dyplomatyczne doświadczenie. Utworzył m.in. w Watykanie biuro, które miało ułatwić kontakt między jeńcami wojennymi, a ich rodzinami. Opowiadał się za przyznaniem Polsce niepodległości. W odezwie do biskupów świata nawoływał do pomocy Polsce, a w 1915 r. z jego inicjatywy przeprowadzona została na całym świecie kwesta na rzecz narodu polskiego. W 1920 r. kanonizował Joannę d'Arc. Był zwolennikiem ekumenizmu – powołał Kongregację Kościołów Wschodnich i Instytut Orientalistyczny w Rzymie. Zachęcał wiernych do studiowania Pisma Świętego, podobnie jak czyni to Benedykt XVI, a wcześniej jako

BENEDYKCI NA STOLICY PIOTROWEJ

przewodniczący Kongregacji Nauki Wiary. Benedykt XVI idąc w ślady swojego imiennika pragnie, aby Jego posługa przyczyniła się do pojednania i zgody między ludźmi i narodami. Papież jest przekonany, że wielkie dobro pokoju, jest przede wszystkim darem Bożym, o który należy prosić. Pokój musi być budowany dzień za dniem z udziałem wszystkich ludzi. Dzisiaj bowiem Europa potrzebuje ewangelizacji i odnalezienia duchowej jedności. Dlatego wybór imienia papieża Josepha Ratzingera na Benedykta XVI nabiera szczególnego znaczenia. Papież wie, że to właśnie Europa będzie kluczowym miejscem, gdzie dokona się walka o chrześcijaństwo Zachodu.

Joseph Ratzinger dał się poznać jako niezłomny obrońca zasad moralnych. Wzory do swojego postępowania Benedykt XVI może czerpać od innych Benedyktów. Nie tylko od Benedykta XV, ale także od Benedykta VII (974-983), który występował przeciwko kupowaniu urzędów kościelnych, jak również od Benedykta VIII (1012-1024), który walczył o wprowadzenie celibatu.

Imię Benedykt od czasów św. Piotra przez papieży było wybierane bardzo często. Przybrało je przed J. Ratzingerem piętnastu papieży. Więcej było tylko Janów – 23. Cóż możemy powiedzieć o poprzednikach Benedykta XVI, którzy obrali sobie to imię?

Benedykt I był Rzymianinem i 62 papieżem w historii chrześcijaństwa wybranym na lata 575-579. Ostatni papież o tym imieniu rządził Kościołem w latach 1914-1922. Do Benedykta IX to byli papieże, którzy zostali wybrani do XI w. Pontyfikaty te były głównie zatwierdzane przez panujących cesarzy. Jedynym błogosławionym wśród papieży

Benedyktów, był Benedykt XI (1303-1304), który wzmocnił rolę kolegium kardynalskiego, mianując nowych kardynałów spośród zakonów żebraczych. Był jednym z czterech dominikanów, którzy obejmowali tron na Stolicy Piotrowej. Rządzący Kościołem tylko przez osiem miesięcy, błogosławiony Benedykt XI (w 1736 r.) był przed wyborem na papieża legatem papieskim w naszym kraju.

Za pontyfikatu Benedykta XII (1334-1342) rozpoczęto budowę pałacu papieskiego w Awinionie. Zreformował on kurię, podejmując próby reformy zakonów. Papież ten rozpoczął również odnowę bazyliki św. Piotra. Sprawował również urząd inkwizytora w czasie którego skazał i osądził 98 osób. Nie cieszył się sympatią wśród ludzi. Nazywany był „Neronem, zgubą ludzi świeckich i kłamcą”.

W XVIII w. urząd papieski sprawowany był przez Benedykta XIII (1724-1730) i Benedykta XIV (1740-1758). Pierwszy z nich był niezwykle gorliwy w wykonywaniu obowiązków biskupa. Wydał walkę z zamięłowaniem kardynałów do przepychu. Wybór jego imienia był poświęcony błogosławionemu Benedyktowi XI. Papież wzbraniał się przed przyjęciem decyzji konklawe, a ostatecznie przekonał go przełożony zakonu dominikanów z którego pochodził wybrany papież. W 1726 r. Benedykt XIII kanonizował Stanisława Kostkę – pierwszego jezuitę wyniesionego na ołtarze. Benedykt XIV był papieżem bardzo wykształconym i cieszył się powszechną sympatią. Zobowiązał biskupów do szkolenia księży, wizytowania parafii i popierania misji. Poddał rewizji „Indeks ksiąg zakazanych” wykreślając dzieła Kopernika i Galileusza.

Zatwierdził ponadto regułę redemptorystów – Zgromadzenia Najświętszego Odkupiciela. Był mecenasem sztuki. Jego działalność uzyskała uznanie i szacunek nie tylko wśród katolików, ale także protestantów. Wzbogacił Bibliotekę Watykańską i odrestaurował wiele kościołów. W 1754 r. ustanowił pierwszą polską prowincję kapucynów oraz zatwierdził reformę szkolnictwa polskiego przeprowadzoną przez pijara Stanisława Konarskiego. Za jego pontyfikatu Rzym stał się jednym z ośrodków oświecenia chrześcijańskiego. Uważany jest za jednego z najznakomitszych papieży XVIII w. W czasie jego pontyfikatu ozdobiona została portretami wszystkich papieży rzymska bazylika św. Pawła za Murami. Od tego czasu mozaikowe portrety papieży są systematycznie uzupełniane.

Ale historia papieży Benedyktów to również ciemne karty w historii Kościoła. W 1032 r. na Stolicę Piotrową został wybrany Benedykt IX, który urząd ten zdobył dzięki przekupstwu i intrygom rodziny. Po wypędzeniu papieża z miasta za jego rozwiązały tryb życia, jeszcze dwukrotnie Benedykt IX powracał na tron papieski. Ostatecznie pozbawiony wpływów, wstąpił do zakonu pozostawiając Kościół skłócony i nękany walkami o władzę. Wybór Papieża Benedykta X przez szlachtę rzymską w 1058 r. to niestety wybór jednego antypapieża wśród Benedyktów. Kardynałowie nie uznali tego wyboru i w 1059 r. wybrany papież został zdetronizowany i obłożony kłutwą. Po uwięzieniu pozbawiono go godności kardynalskiej i biskupiej.

(KL)

Chrzty

1. Natasza Rasmussen, ul.23 Lutego
2. Aleksandra Danuta Krawczyk, ul.Grochowe Łąki
3. Maria Kluska, ul. Szyperska
4. Adam Mikula, ul.Piaskowa
5. Zuzanna Maria Wiśniewska, ul. Piaskowa
6. Łucja Anna Kurzawska, Al. Wielkopolska
7. Inga Kałaczyńska, ul. Szyperska
8. Jędrzej Andrzejewski, ul. Młyńska
9. Kamil Krzysztof Pluciński, ul. Święty Wojciech

Kalendarium wrzesień

- 8.IX. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny
- 14.IX. Podwyższenia Krzyża Świętego
- 18.IX. św. Stanisława Kostki patrona Polski
- 21.IX. św. Mateusza Apostoła i Ewangelisty
- 29.IX. Świętych Archaniołów, Michała, Gabriela i Rafała
- 30.IX. św. Hieronima, kapłana

Zgony

- Józef Kasznia, ul. 23 Lutego, l. 92
- Andrzej Karol Chmielewski, ul. 23 Lutego, l.72
- Marek Ludwik Muszyński,
ul.Grochowe Łąki, l.53
- Łukasz Kazimierz Kulesza,
ul. Nowowiejskiego, l.28
- Renata Wiesława Jeżyk,
ul. Nowowiejskiego, l. 44
- Janina Kazimiera Nowowiejska,
Al. Wielkopolska, l.67

Święta Matko Pocieszenia – nie opuszczaj nas!

W środę, 24 sierpnia br. grupa pielgrzymów ze swoim duszpasterzem ks. Markiem Kaiserem wyruszyła do Górki Duchownej (to już stała tradycja!). Wielki Odpust w sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia w Górce Duchownej odbywał się w tym roku w dniach 20-29 sierpnia, pod hasłem: „W komunii z Bogiem”. Dzień 24 sierpnia był poświęcony w sposób szczególny modlitwom za papieża i za Ojczyznę. Pielgrzymi ze św. Wojciecha uczestniczyli w uroczystej Sumie. W wygłoszonej homilii proboszcz sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia nawoływał, m.in. o jedność wierzących, o cud zgromadzenia polskich serc, a także, aby mieć odwagę bycia sobą- osoby wierzące niech nie wstydzą się swojej wiary! Poświęcił uwagę także życiu w prawdzie, nie oszukiwaniu się- żyjąc w kłamstwie nie zaznamy wolności, pokoju. Po sumie, modlitwach w intencjach własnych do Matki Bożej Pocieszenia udano się w dalszą podróż. Nasz przewodnik duchowy zaplanował, iż pojedziemy jeszcze do Leszna i Kościana aby odwiedzić naszych byłych wikariuszy- ks. Zbigniewa

Gutowskiego i ks. Marka Jańskiego. Ks. Zbyszek niestety nie zastaliśmy, ale przywitał nas przed kościołem św. Krzyża w Lesznie ks. Kazimierz Małek- proboszcz parafii. Oprowadził grupę po kościele, ze swadą i humorem opowiadając o niezwykle ciekawej historii kościoła sięgającej 1628 r., o lapidarium okalającym kościół, jak i o kościele dzisiejszym. Potem całą pielgrzymkową gromadkę ugościł kawą, herbatą i pysznym ciastem.

Pełni wrażeń, nasyceni przeżyciami duchowymi, dobrą słoneczną pogodą i poczęstunkiem wsiadaliśmy do autokaru, aby dojechać do Kościana- do Kościoła pw. św. Brata Alberta Chmielowskiego. Dojeżdżając na Osiedle Jagiellońskie, z okien autokaru zobaczyliśmy witającego nas ks. Marka Jańskiego- od lutego br. pełniącego obowiązki wikarego w tymże kościele. Na twarzach pielgrzymów, jak i ks. Marka

widac było radość ze spotkania, jak i wzruszenie. Ks. Marek przy przygotowanym dla nas skromnym poczęstunku opowiedział o swojej pracy duszpasterskiej, a potem poszliśmy wszyscy do kościoła wysłuchać historii kościoła, konsekrowanego w 1994 r. Pobyt w kościele zakończyliśmy wspólną modlitwą i ś p i e w e m . (P)

INFORMATOR PARAFIALNY

Duszpasterze:

ks. Marek Kaiser - proboszcz (tel. 61- 852 - 69 - 85)
ks. Mikołaj Graja - wikariusz (tel. 61- 852 - 26 - 54)

Porządek Mszy św. i nabożeństw:

- w niedziele i święta: 8.00, 9.30, 11.00 (dla szkół podstawowych), 12.15 (dla młodzieży), 18.00 i 20.15 (akademicka);

- w święta będące dniami pracy: 8.30, 10.00, 17.00 i 18.30;
- w dni powszednie: 8.30 i 18.30;

Nieszpory : niedziela g.17.30 (z wyjątkiem Wielkiego Postu, maja, czerwca i października)

Maryjne : sobota g.18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu : I - czwartek miesiąca g.17.00 - 18.30

Godzina Święta : I - czwartek miesiąca g.18.00

Misyjne : I- czwartek miesiąca g.18.30 (wraz z omówieniem misyjnej intencji modlitwy na dany miesiąc)

Do Serca P. Jezusa: I - piątek miesiąca g.18.30 (wraz z omówieniem ogólnej intencji modlitwy na dany miesiąc)

Nowenna do św. o. Pio wraz z Mszą św. o Budowę Domu

Ulgi w Cierpieniu : II czwartek miesiąca g.18.30

Nowenna do św. Antoniego : wtorek g.18.00

Jubileusz małżeński: 3 sobota miesiąca o g.18.30;

Msza św. za zmarłych w minionym miesiącu parafian: I- niedziela miesiąca g.9.30;

Msza św. dla młodzieży przed bierzmowaniem: I piątek g.19.30;

Spowiedź św.

- 15 min. przed każdą Mszą św. i w sobotę od g.18.00;

- w I - czwartek miesiąca od g.17.00;

- w I - piątek miesiąca od g.16.00 - g.19.30;

Wymienianki roczne :

w każdą niedzielę o g.9.20;

Chrzty:

w 2 - sobotę miesiąca g.18.30 i w 4 - niedzielę miesiąca g.9.30;

Biuro Parafialne

(tel./fax. 61-851-90-12) :

w poniedziałki i piątki - g.16.30 - 17.30 oraz we wtorki i czwartki – g. 9.00 - 10.00

Dla narzeczonych: w I, III i V wtorek miesiąca g.19.00 - 20.30;

(biuro jest nieczynne w święta będące dniami pracy i w I piątek miesiąca);

Krypta Zasłużonych Wielkopolan:

sobota g.10.00 – 12 oraz niedziela g. 13.00 – 16.00

(inne terminy można indywidualnie uzgodnić);

Poradnia Rodzinna i Przedmałżeńska:

II wtorek miesiąca g.17.30;

Parafialna Caritas:

w II i IV poniedziałek miesiąca g.18.00 - 19.00;

Członkowie Żywego Różańca:

pierwsza sobota miesiąca g.8.30;

Świetlica dla dzieci i młodzieży:

od poniedziałku do piątku g.14.00 - 17.30;

Spotkania Biblijne : wtorek g.19.30;

Spotkania AA (anonimowych alkoholików):piątek g.19.00;

Spotkania AI - Anon (rodzin alkoholików):środa g.19.00;

Duszpasterstwo Akademickie:wtorek g.20.00

Modlitwa o Jedność Chrześcijan : czwartek miesiąca g.20.00

Konto Parafii: Bank Zachodni WBK S.A. nr 85 1090 1362
0000 0000 3602 2318

Strona internetowa Parafii: www.swwojciech.prv.pl

WYDAWCA: Parafia Rzymskokatolicka p.w. Św. Wojciecha w Poznaniu

-proboszcz parafii. Adres Redakcji: Wzgórze Św. Wojciech 1 61-748 Poznań

Miesięcznik jest bezpłatny.

Druk: Drukarnia „SERIKON” 63-004 Tulce, ul.. Sosnowa 6 tel. 61-872-73-26

Materialnych z tytułu wydania miesięcznika.

OPIEKUN REDAKCJI: ks. Marek Kaiser

e-mail: swwojciech@archpoznan.org.pl

Parafia nie czerpie żadnych korzyści

Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.

Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczone na pokrycie kosztów druku.

Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.